

Repertoriumnummer 2016 / 4372
Datum van uitspraak 22 april 2016
Rolnummer 15/144/A

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €	op €

Afschrift ter kennis gebracht in uitvoering van art. 792 G.W.
Vrijgesteld van expeditierecht art. 280-2° Wetb. Reg.

Arbeidsrechtbank Gent, Afdeling Gent

Vonnis

Kamer G 6

Aangeboden op
Niet te registreren

Code: VON EVT

De arbeidsrechtbank te Gent, afdeling Gent, kamer G 6, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

INZAKE:

beide wonende te 9930 Zomergem, Kle

eisende partijen, ter openbare zitting vertegenwoordigd door mr. C. Verkeyn, advocaat *loco* mr. S. Micholt, advocaat met kantoor te 8000 Brugge, Maria van Bourgondiëlaan 7 b.

TEGEN:

het **OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN ZOMERGEM**, publiekrechtelijke instelling, met zetel te 9930 Zomergem, Dreef 20,

verwerende partij, ter openbare zitting vertegenwoordigd door mr. G. Leyns, advocaat met kantoor te 9030 Gent (Mariakerke), Brugsesteenweg 591.

VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij verzoekschrift dd. 27 januari 2015, ontvangen ter griffie van deze rechtbank op 28 januari 2015, beoogt de vernietiging van de beslissing van verwerende partij dd. 9 december 2014 tot stopzetting, met ingang van 1 december 2014, van het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een (aanvullend) leefloon. Tevens verzoekende de eisende partijen de rechtbank om te zeggen voor recht dat zij recht hebben op een aanvullende leefloon met ingang van 1 december 2014.

PROCEDURE

De vordering werd ingeleid bij middel van een verzoekschrift dd. 27 januari 2015, dat op 28 januari 2015 ter griffie van deze rechtbank werd ontvangen.

De partijen werden, overeenkomstig artikel 754 van het Gerechtelijk Wetboek, opgeroepen om te verschijnen op de openbare zitting van 19 februari 2016.

Namens verwerende partij werd een conclusie dd. 18 november 2015 ontvangen ter griffie van deze rechtbank op 19 november 2015.

Namens eisende partijen werden besluiten dd. 29 december 2015 ontvangen ter griffie van deze rechtbank op 31 december 2015.

Namens verwerende partij werd een syntheseconclusie dd. 15 februari 2016 ontvangen ter griffie van deze rechtbank op 17 februari 2016.

Op de openbare zitting van 19 februari 2016 zijn beide partijen verschenen en werden zij gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies.

Het debat werd gesloten en de zaak werd meegedeeld aan het openbaar ministerie.

Mevrouw Ann Vanderhaeghen legde schriftelijk advies neer op de openbare zitting van 19 februari 2016, waarvan, overeenkomstig artikel 767, § 3 van het Gerechtelijk Wetboek, kennis werd gegeven aan partijen op 22 februari 2016, met de mogelijkheid om een repliek op voormeld advies uit te brengen tot en met 18 maart 2016.

De eisende partijen hebben op 9 maart 2016 een schriftelijke repliek op voormeld advies neergelegd ter griffie van deze rechtbank.

Hierna werd de zaak in beraad genomen.

De stukken van het geding, onder meer deze gevoegd bij het dossier van rechtspleging, werden gezien.

FEITEN EN VOORGAANDE

De eisende partijen zijn een koppel van Syrische afkomst. Zij dienden op 15 september 2011 een asielaanvraag aan in ons land. Bij beslissing dd. 31 januari 2013 werd hen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de status van vluchteling toegekend.

Zowel tijdens (een deel van) de periode van het onderzoek van hun asielaanvraag als na de erkenningsbeslissing verblijft het gezin – de eisende partijen hebben drie minderjarige kinderen, waarvan het jongste dochttertje, Eva, op 5 juli 2013 in België werd geboren – in Zomergem. Momenteel betrekken zij een huurhuis in Zomergem.

Op 13 januari 2014 dienden eisende partijen een aanvraag in tot het bekomen van maatschappelijke integratie onder de vorm van een (aanvullend) leefloon voor een alleenstaande persoon met gezinslast. Aanvullend, gezien de heer Kheder een deeltijdse tewerkstelling kent. Met ingang van 1 januari 2014 werd hen door verwerende partij aanvullende steun toegekend ten bedrage van 350,00 euro per maand.

Op 12 augustus 2014 besliste verwerende partij om dit aanvullende leefloon te schorsen *“voor een periode van 1 maand, indien het gezin niet over het minimum van 1 voltijdse tewerkstelling of equivalent daarvan beschikt vanaf 1 september 2014. De schorsing gaat dan in op de eerste dag van de 2^{de} maand volgend op de beslissing van het centrum, in dit geval 1 oktober 2014.”*

Eisende partijen betogen in hun conclusies dat zij tegen deze beslissing beroep hebben aangetekend bij deze arbeidsrechtbank, doch elke referentie naar deze procedure ontbreekt.

Het recht op aanvullend leefloon van eisende partijen werd geschorst voor de maand oktober 2014.

Op 18 november 2014 nam verwerende partij de volgende beslissing(en): (a) het aanvullend leefloon van eisende partijen wordt met ingang van 1 november 2014 (opnieuw) toegekend; (b) eisende partijen krijgen een laatste kans om voor een aanvullend inkomen te zorgen via tewerkstelling; (c) gezien nu reeds lange periode bij het gezin aangedrongen wordt op een bijkomende tewerkstelling

door en/of zijn echtgenote, wordt het leefloon met ingang van 1 december 2014 stopgezet indien op de raadszitting van 9 december 2014 blijkt dat niet aan deze voorwaarde voldaan wordt.

De beslissing van 18 november 2014 wordt gemotiveerd op basis van de volgende elementen:

- het aanvullend leefloon voor het gezin werd gedurende de maand oktober geschorst volgens de raadsbeslissing van augustus 2014;
- de afspraken van het GPMI door Mohamed worden niet voldoende nageleefd;
- het gezin heeft voor kinderopvang voor het gezin voorzien;
- Mohamed vanaf doet inspanning om Nederlandse lessen te volgen;
- Mohamed is uitgeschreven op 1 augustus 2014 uit de VDAB o.b.v. tewerkstelling;
- Mohamed is deeltijds tewerkgesteld;
- Mohamed doet weinig tot geen inspanningen om een voltijdse tewerkstelling te bekomen;
- Mohamed heeft ook reeds werkaanbiedingen gekregen via onze diensten, maar is er niet op ingegaan;
- Mohamed is aangespoord om bewijzen van sollicitaties binnen te brengen bij het OCMW van Zomergem;
- Tot op heden heeft Mohamed geen bewijzen van sollicitaties bezorgd aan het OCMW
- Mohamed zal opnieuw aangeschreven worden door VDAB i.f.v. een voltijdse tewerkstelling, na contactname met Werkwinkel Eeklo.

Op 9 december 2014 besliste verwerende partij om de (aanvullende) steun met ingang van 1 december 2014 effectief stop te zetten. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de Raadsbeslissing van 18 november 2014 inzake de stopzetting van leefloon voor het gezin Kheder.

Gelet op het sociaal verslag waaruit blijkt dat:

- Mohamed *geen nieuwe bewijzen van het zoeken naar werk ingediend hebben bij het OCMW Zomergem;*
- *Mohamed Khounaf een openstaande vacature als poetsvrouw bij vzw Buren weigerde;*
- *het gezin geen medewerking verleent aan het sociaal onderzoek van het OCMW Zomergem,*
(...)

De Raad heeft beslist het leefloon voor het gezin met ingang van 1 december 2014 stop te zetten, volgens de raadsbeslissing van 18 november 2014, gezien niet aan de voorwaarde voor werkbereidheid voldaan werd”.

Tegen de beslissing dd. 9 december 2014 hebben eisende partijen beroep aangetekend middels het verzoekschrift dd. 27 januari 2015. Tegen deze beslissing hebben zij tevens een vordering in kort geding ingesteld. Bij beschikking van 25 maart 2015 van de Voorzitter van deze rechtbank werd de vordering in kort geding toelaatbaar en als volgt gegrond verklaard. Verwerende partij werd veroordeeld om aan de eisende partijen ten voorlopige titel en met ingang van 23 januari 2015 het recht op maatschappelijke integratie onder de vorm van een leefloon toe te kennen, waarvan het bedrag wordt vastgesteld in overeenstemming met de wettelijke bepalingen.

TOELAATBAARHEID

De vordering werd tijdig en voor het overige regelmatig naar vorm ingesteld.

De vordering is toelaatbaar.

TEN GRONDE

A. Standpunt van eisende partijen

Eisende partijen verzoeken de rechtbank om de bestreden beslissing te vernietigen en te zeggen voor recht dat verwerende partij hen, met ingang van 1 december 2014, verder maatschappelijke integratie onder de vorm van een (aanvullend) leefloon dient toe te kennen. Gelet op het feit dat ned sinds 20 september 2015 beschikt over een tewerkstelling als keukenhulp in een hotel (stuk 15 eisende partij), beperkt de vordering zich in de tijd tot de periode van 1 december 2014 tot 20 september 2015.

Op de eerste plaats betogen eisende partijen dat de toekenning van aanvullende steun (vanaf 1 januari 2014) gekoppeld werd aan een geïndividualiseerd project voor maatschappelijke integratie (hierna GPMI) (dat evenwel niet voorligt). De sanctie op het niet (voldoende) naleven van een dergelijk GPMI bestaat (enkel) in een schorsing van het recht op leefloon. Deze sanctie werd reeds bij beslissing van 12 augustus 2014 aan eisende partijen opgelegd, op grond waarvan hun recht op aanvullend leefloon werd geschorst voor de maand oktober 2014.

In de mate toch zou weerhouden worden dat de bestreden beslissing gesteund is op een gebrek aan werkbereidheid, betwisten eisende partijen dit. Verwerende partij is in dit verband ten onrechte van mening dat een voltijdse tewerkstelling noodzakelijk zou zijn om te kunnen stellen dat men werkbereid is. Op die manier voegt verwerende partij ten onrechte een voorwaarde toe aan de RMI-wet.

Afgezien daarvan blijkt *in casu* ook feitelijk dat niet tot werkonbereidheid kan worden besloten. heeft eigenlijk altijd gewerkt, weliswaar op deeltijdse basis. Bij het beoordelen van de werkbereidheid dient men bovendien rekening te houden met het geheel van omstandigheden. In het geval van de ; er een medisch (rug)probleem, waarmee verwerende partij geen rekening heeft gehouden. Met betrekking tot de werkbereidheid van mevrouw Mohamed merken eisende partijen op dat zij intensieve taallessen heeft gevolgd, overigens op vraag van verwerende partij die steeds het belang hiervan benadrukt heeft met het oog op het verhogen van de kansen op het vinden van werk. Verwerende partij neemt een tegenstrijdige houding aan, waar zij, enerzijds, aandringt dat mevrouw taallessen volgt en haar, anderzijds en vervolgens, verwijt niet werkbereid te zijn nu zij door het volgen van deze lessen niet kan ingaan op een werkaanbod. heeft inderdaad eenmalig een betrekking als poetsvrouw geweigerd, omdat zij juist, door het volgen van de taallessen, hierin initieel aangemoedigd door verwerende partij, haar positie op de arbeidsmarkt wilde vergroten. Mevrouw heeft bovendien gesolliciteerd en was in het verleden reeds tewerkgesteld. Bovendien is zij sinds 20 september 2015 deeltijds (20 uur per week) aan de slag als keukenhulp in een hotel.

B. Standpunt van verwerende partij

Verwerende partij verzoekt de rechtbank om de bestreden beslissing te bevestigen en het beroep van eisende partijen af te wijzen als ongegrond.

De stopzetting van het recht op maatschappelijke integratie met ingang van 1 december 2014 wordt gemotiveerd vanuit het argument dat beide partijen niet voldoen aan een van de

toekenningsvoorwaarden voor het recht op maatschappelijke integratie, meer bepaald de vereiste van werkbereid te zijn.

Verwerende partij heeft ten overstaan van eisende partijen steeds beklemtoond dat het gezin minstens 1 voltijdse tewerkstelling (of het equivalent daarvan) diende te realiseren. Het niet bereiken van deze doelstelling leidde eerder al tot een schorsing van het recht op leefloon gedurende 1 maand (de maand oktober 2014). Na deze periode werd hen een tweede kans gegeven, bij beslissing van 18 november 2014, die eisende partijen evenwel niet hebben gegrepen. Vervolgens werd bij beslissing van 9 december 2014 het recht op leefloon met ingang van 1 december 2014 stopgezet.

De argumenten die eisende partijen aanhalen om aan te tonen dat zij wel degelijk beantwoorden aan de vereiste van werkbereid, nopen, volgens verwerende partij, niet tot een ander beslissing.

Het eerste argument, dat mevrouw Mohamed Nederlandse les volgt, wordt op zich niet betwist door verwerende partij. De in dit verband bijgebrachte stukken bewijzen evenwel enkel dat mevrouw ingeschreven is voor taallessen, niet dat zij de lessen daadwerkelijk volgt en evenmin dat zij dit doet op een ernstige wijze. Het volgen van Nederlandse taallessen betekent overigens niet (automatisch) dat men omwille van billijkheidsredenen vrijgesteld is van de werkbereidheidsvereiste. Het is perfect mogelijk om de Nederlandse lessen te combineren met een (deeltijdse) job. Bovendien was de Raadsbeslissing van 12 augustus 2014 duidelijk, in die zin dat van het gezin minimaal het realiseren van 1 voltijdse tewerkstelling of het equivalent daarvan verwacht werd.

Ten onrechte houden eisende partijen voor dat mevrouw slechts een maal een betrekking als poetsvrouw weigerde. Volgens verwerende partij werd haar tweemaal een job als poetsvrouw aangeboden, die telkens werd geweigerd omdat eisende partijen werken als poetsvrouw minderwaardig vinden (zie stuk 1, gesprekken van 26 september en 15 december 2014). Aan het doktersattest van mevrouw dat zij niet in staat is om te werken kan weinig waarde worden gehecht, aldus verwerende partij. De door de heer Kheder opgeworpen medische (rug)klachten zijn nooit eerder opgeworpen ten overstaan van verwerende partij.

C. Beoordeling door de rechtbank

In de bestreden beslissing wordt het recht op maatschappelijke integratie (onder de vorm van een aanvullend leefloon) van eisende partijen stopgezet met ingang van 1 december 2014 om reden dat eisende partijen niet langer beantwoorden aan één van de toekenningsvoorwaarden van het recht op maatschappelijke integratie, meer bepaald de vereiste van werkbereidheid.

Met betrekking tot de vraag of het stopzetten van het (aanvullend) leefloon toegestaan is wanneer, zoals *in casu*, het OCMW tevens een GPMI opstelt, treedt deze rechtbank het standpunt bij dat het GPMI de wettelijke toekenningsvoorwaarden voor het bekomen van maatschappelijke integratie niet opheft of vermindert.

Om het recht op maatschappelijke integratie toegekend te krijgen en te behouden moet de betrokken persoon "werkbereid zijn, tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen niet mogelijk is", zo bepaalt artikel 3, 5° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie (hierna RMI-wet). Het uitgangspunt is de werkbereidheid, hetgeen niet alleen een ingesteldheid is, doch tevens

inhoudt dat de betrokkene persoon zich actief inzet om een dienstbetrekking te vinden. Of die bereidheid er is, mag niet enkel uit zijn verklaringen worden afgeleid, maar tevens uit zijn gedragingen en onthoudingen (cf. Arbh. Bergen 24 oktober 2000, *JTT* 2001, 36). De RMI-wet spreekt duidelijkheid van een *werkbereidheidsvereiste*. Het kan de aanvrager bijgevolg eventueel verweten worden geen werk te hebben gezocht, niet om geen werk te hebben gevonden. Op de aanvrager rust een inspanningsverbintenis, geen resultaatsverbintenis (cf. Arbh. Bergen 24 oktober 2000, *JTT* 2001, 36). Ook het gegeven of het OCMW zelf bij machte is geweest om de aanvrager werk aan te bieden speelt mee bij het beoordelen van de werkbereidheidsvereiste (cf. Arbh. Luik 19 april 1994, *JTT* 1995, 162: "Het kan de aanvrager niet worden verweten werkonwillig te zijn, als blijkt dat hij zich bij meerdere bedrijven heeft aangemeld, maar gelet op zijn leeftijd en zijn verleden als gedetineerde geen dienstbetrekking heeft gevonden en het OCMW trouwens evenmin bij machte was om hem werk aan te bieden").

In het licht van dit juridisch kader is deze rechtbank van oordeel dat de bestreden beslissing niet in feite en in rechte verantwoord is, dit op basis van de volgende overwegingen.

De rechtbank is op de eerste plaats van oordeel dat verwerende partij in dit dossier de voorwaarde van werkbereidheid verkeerdelijk opgevat en invult als een resultaatsverbintenis – meer bepaald als een verplichting voor eisende partijen om minstens op gezinsniveau 1 voltijdse tewerkstelling (of het equivalent daarvan) te realiseren tegen een vooropgestelde datum –, en niet als een inspanningsverbintenis, zoals de RMI-wet nochtans voorschrijft.

Op de tweede plaats kan uit de elementen die voorliggen, niet of minstens niet afdoende worden afgeleid dat eisende partijen de vereiste van werkbereidheid (op te vatten als een inspanningsverbintenis) hebben miskend. Er is, om te beginnen en toch niet onbelangrijk, steeds een tewerkstelling geweest in het gezin, meer bepaald bij de heer Kheder. Deze tewerkstelling was (en is) weliswaar deeltijds, maar kan op zich niet worden ontkend. Gelet hierop is de steunverlening vanuit verwerende partij ook steeds aanvullend van aard geweest. Afgezien van deze vaststelling, blijkt dat zowel de heer Kheder als mevrouw Mohamed zeer intensief opgevolgd werden door verwerende partij. Uit stuk 1 van het administratief dossier (een uiterst gedetailleerd overzicht van alle contacten tussen eisende partijen en hun maatschappelijk werker) blijkt dat er bijna wekelijks – soms zelfs meerdere malen per week – contacten waren. Uit dit overzicht blijkt dat de heer Kheder, voor hij een deeltijdse tewerkstelling vond en ook in de tussenperiode tussen twee deeltijdse tewerkstellingen, steeds gesolliciteerd heeft, taallessen heeft gevolgd, zich heeft aangeboden bij werkgevers, begeleiding heeft gezocht bij de VDAB, enz. Uit dit overzicht kan werkelijk geen werkonbereidheid ten overstaan van hem worden afgeleid. Voor wat betreft mevrouw Mohamed, moet worden opgemerkt dat zij in de loop van de periode van begeleiding door het OCMW bevallen is. Voor de bevalling heeft zij getracht PWA-werk in een school te verrichten, wat (juridisch) uiteindelijk moeilijk bleek te realiseren. Zij heeft taallessen gevolgd, het inburgeringstraject afgelegd en haar inburgeringsattest behaald.

Als derde en laatste overweging speelt de vaststelling dat verwerende partij – op het vlak van het concreet aanbieden en organiseren van tewerkstellingsprojecten voor de eisende partijen – al bij al relatief weinig reële initiatieven kan voorleggen. Verwerende partij heeft eisende partijen van bijzonder nabij opgevolgd en zeer intensief gecontroleerd, op een wijze die bij momenten zelfs bepaalde vragen naar proportionaliteit oproept:

Cf. stuk 1 administratief dossier:

28/08/2012: Het gezin Kheder was thuis tijdens de controle. De kinderen zaten binnen naar de tv te kijken terwijl het mooi weer was. Dit is niet de eerste keer (...)

02/04/2013: (...) Het gezin woont vanaf nu in doorgangswoning. Zij vroegen een microgolfoven en een stofzuiger. Dit zou het OCMW moeten kopen. Zij hadden wel zelf al een Tefal Grill gekocht...

10/04/2013: Na controle lijkt het het huis toch niet zo proper achtergelaten dan eerst gedacht. Er ligt stof onder de bedden, de kasten zijn niet allemaal leeggehaald, er staat een kindermant op de bovenste kamer, er staat een dunne matras tegen de muur,... De verwarming stond ook nog aan (2 verwarmingen). Bezem, borden, pan zijn weg of kapot... 20 euro waarborg terugstorten of niet?

29/09/2014: Ahmad was spullen aan het inladen in zijn auto bij Welzijnsschakel (bij een toevallige passage). Moet hij niet werken vandaag?

27/10/2014: De schouw wordt blijkbare herstelt (sic) vandaag (gezien bij het toevallig voorbijrijden)

Tegenover de zeer controlerende benadering en invulling van haar opdracht staat, zoals gezegd, een veel beperktere rol inzake het concreet aanbieden en organiseren van tewerkstelling of begeleiding naar werk. Er is bijvoorbeeld geen tewerkstelling in het kader van artikel 60 OCMW-wet opgestart. Verwerende partij biedt slechts sporadisch zelf vacatures aan. Het klopt dat mevrouw Mohamad tweemaal niet is ingegaan met een door verwerende partij aan haar ter kennis gebrachte betrekking als poetsvrouw (bij een derde). Dit laatste kan echter ook verband houden met de weinig duidelijke inhoudelijke lijn die in de begeleiding naar de tewerkstelling van eisende partijen besloten ligt. Rond bepaalde punten – zoals de vraag of de prioriteit ligt bij het zoeken naar (meer) werk voor de heer Kheder dan wel bij het zoeken naar een tewerkstelling voor beiden, wijzigt verwerende partij op nauwelijks enkele maanden tijd van richting

Cf. stuk 1 administratief dossier:

21/02/2014: (...) De tewerkstelling van Ahmad is prioritair

27/06/2014: (...) het was een constructief gesprek waarbij de noodzaak van werk voor beide ouders verduidelijkt en aangescherpt werd.

Een gelijkaardige wijziging treft men aan bij het (tewerkstellings)project voor mevrouw. In eerste instantie (februari 2014) wordt vooropgesteld dat men bij haar voor een meer lange termijn project gaat, gaande van het intensief volgen van lessen Nederlands, tot het volgen van een VDAB-opleiding, dit alles met het oog op een tewerkstelling in een sociaal beroep (kinderverzorgster). Enkele maanden later (juni 2014) verwacht men dan weer dat mevrouw op korte termijn solliciteert voor een vacature van poetsvrouw.

In het licht van deze overwegingen is deze rechtbank van oordeel dat eisende partijen in de bestreden beslissing ten onrechte worden uitgesloten van het recht op een (aanvullend) leefloon tijdens de periode van 1 december 2014 tot en met 20 oktober 2015.

De vordering is in die mate gegrond.

OM DEZE REDENEN:

De arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent, kamer G 6,

Rechtdoende op **tegenspraak**,

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, inzonderheid de artikelen 2, 34, 35, 36, 37 en 41, die allen werden nageleefd,

Gelet op het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd op de openbare zitting van 19 februari 2016 en gelet op de repliek van de eisende partij, neergelegd ter griffie op 9 maart 2016,

Verklaart de vordering **toelaatbaar en als volgt gegrond**,

Vernietigt de bestreden beslissing dd. 9 december 2014.

Zegt voor recht dat eisende partijen gerechtigd zijn op maatschappelijke integratie onder de vorm van een (aanvullend) leefloon voor de periode van 1 december 2014 tot en met 20 oktober 2015.

Wijst eisende partijen voor het overige of het meergevorderde af.

Legt de kosten van het geding ten laste van verwerende partij, gelet op artikel 1017, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek.

Vereffent de op heden te begroten kosten aan de zijde van de eisende partij op **120,25 euro** rechtsplegingvergoeding.

Aldus gewezen door:

dhr. S. Bouckaert,

dhr. M. Termote,

mevr. A. Owel,

bijgestaan door:

dhr. F. Baele,

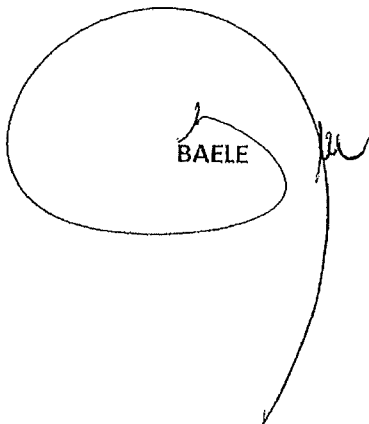
rechter in de arbeidsrechtbank, die de kamer voorzit,

rechter in sociale zaken benoemd als werkgever,

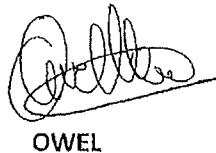
rechter in sociale zaken benoemd als werknemer-bediende,

griffier,

en uitgesproken op **TWEEËNTWINTIG APRIL TWEEDUIZEND EN ZESTIEN** in openbare terechtzitting van de kamer G 6 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Gent.



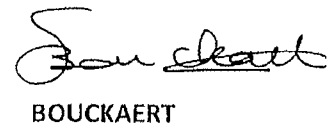
BAELE



OWEL



TERMOTE



BOUCKAERT

